

Informacje o książce

Autor: Chris Bishop

Tłumaczenie: Jerzy Wołk-Łaniewski

Wydawca: Bellona

Seria: Ordre de Bataille

Rok wydania: 2009

Stron: 192

Wymiary: 24,7 x 19,5 x 2 cm

Oprawa: twarda

ISBN: 978-83-11-11391-6

Recenzja

Książka „Niemieckie wojska pancerne w II wojnie światowej” liczy sobie 192 strony i jest drugą pozycją Chrisa Bishopa wydaną w serii „Ordre de Bataille”. Jest ona uzupełnieniem pierwszej książki, opisującej organizację i działania niemieckich jednostek piechoty. Wizualnie jest bardzo podobna do poprzedniej pozycji. Tak samo wykonane są mapy i struktury. Gdy w pierwszej książce pokazano struktury kompanii piechoty, to w drugiej przedstawiono struktury poszczególnych pułków, batalionów i kompanii czołgów. Dodatkowo w książce znalazły się także krótkie notki biograficzne niemieckich wyższych dowódców, którzy dowodzili jednostkami pancernymi.

Czytając książkę można się zorientować, jak przebiegał rozwój niemieckich wojsk pancernych. Jej objętość nie pozwoliła jednak na ukazanie go w pełni. Autor zupełnie pominął rozwój czołgów, skupiając się na ewolucji struktur organizacyjnych jednostek pancernych (podano w nich stany czołgów według typów) od 1939 do końca wojny. Podobnie jak w pierwszej książce, rozdziały dotyczą kolejnych kampanii lub operacji. Jako pierwsze zostały krótko opisane działania w Polsce we wrześniu 1939 roku. W rozdziale tym autor wykorzystał struktury i mapę z pierwszej książki, dokładając stany liczebne czołgów z podziałem na typy pułków pancernych. Działania w Danii i Norwegii zostały pominięte. Następny rozdział dotyczy działań

w Europie Zachodniej. Tutaj autor oprócz struktur grup armii, stanów liczebnych dywizji pancernych z XIX i XVI Korpusów Pancernych dodał mapy przełamania pod Sedanem i operacji „Dynamo” oraz skład batalionu czołgów z 25 Pułku Pancernego. Kolejny rozdział książki opisuje działania na obszarze Bałkanów w latach 1941-1944. Wyróżnia się on tym, że autor skupia się na działaniach wojsk regularnych, tylko wspominając o działaniach partyzanckich. Oprócz struktur i stanów liczebnych dodano mapy ataku na Jugosławię w 1941 oraz walk o Budapeszt i Wiedeń w latach 1944-45.

Dalej przedstawiono operacje wojsk niemieckich w Afryce Północnej. Tym razem, w porównaniu z pierwszą książką, autor znacznie rozwinął ten rozdział. Znajdziemy tu trzy nowe mapy podstawiające walki w Afryce Północnej oraz kontratak niemiecki pod Kasserine. Dodano też dwie struktury („Deutsche Afrika Korps 1941-1942” i „Panzer Armee Afrika Listopad 1942”) oraz struktury kompanii Tygrysów. Rozdział dotyczący walk na froncie wschodnim jest znowu, podobnie jak pierwszej książce, znacznie rozbudowany. Część map i struktur jest ta sama (pozostały te same błędy, np. brak XLVIII Korpusu Pancernego pod Kurskiem), w obu książkach pojawiły się jednak rzecz jasna nowe elementy, dotyczące wojsk pancernych. Znalazły się więc w tym rozdziale: struktura pancernej kompanii sztabowej z czerwca 1941, pułku pancernego z 1942, kompanii pancernej z 1943, pułku pancernego z 1944.

Z map autor szczególnie skupił się na operacji kurskiej i bitwie pod Prochorówką. Ciekawostką w tym rozdziale jest tabela „Niemieckie i radzieckie wozy bojowe (1944-1945), gdzie podano ilości wozów bojowych z obu stron na pewnych odcinkach frontu w konkretnych dniach. Kolejny rozdział dotyczy walk na włoskim teatrze działań bojowych. W rozdziale tym autor przedstawił te same struktury, co w pierwszej książce, natomiast trzy mapy są tak jakby uzupełnieniem tamtej pozycji. Kolejny rozdział przedstawia działania w Europie Zachodniej od dnia lądowania do końca kontrofensywy w Ardenach. Podobnie jak we wcześniejszym rozdziale, oprócz map z pierwszej książki autor dołożył nowe, przedstawiające przełamanie aliantów w Normandii i kocioł w Falaise. Struktury wojsk niemieckich w tym rozdziale są takie same, ciekawostką jest natomiast tabelka pokazująca ilości czołgów w niemieckich dywizjach w czerwcu, lipcu i sierpniu. Ostatni rozdział książki dotyczy działań na obu frontach w 1945. Znalazła się tam mapa przedstawiająca operację berlińską, poza tym wszystkie struktury są takie same jak w pierwszej książce. Na końcu znajdują się załączniki przedstawiające produkcję czołgów aliantów i państw Osi, struktury dywizji pancernej z 1941 i 1944 oraz grenadierów pancernych z 1943. Ostatni załącznik przedstawia insygnia bojowe niemieckich dywizji pancernych.

W sumie druga pozycja p. Chrisa Bishopa posiada zalety i wady pierwszej. Poważnym minusem jest to, że nie poprawiono błędów z poprzedniej książki. Brakuje też, chociażby krótkich, charakterystyk niemieckich wozów bojowych. Po części spowodowane to zostało zapewne objętością książki.

Niemieckie wojska pancerne w II wojnie światowej

Wpisany przez Jacek Domański

piątek, 26 listopada 2010 09:02 - Poprawiony niedziela, 24 listopada 2019 09:14

Autor: *Jacek Domański*

Opublikowano 26.11.2010 r.